

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

De alia muliere prudente, quæ se impetente[m] monachum sapienti
concilio reiecit. Capvt CCV.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

tua passurus es. Memento gemitum, & lachry-
marum, quas effusus es. Hæc ille, & alia similia
cum ab ea audisset, fugit ab ipso pugna diaboli,
iamque erubescens inde fugere volebat, non va-
lens præ pudore in ipsius faciem intedere. Illa rur-
sus eum in visceribus Christi miserans dicebat i-
psi: Noli discedere, pater. Opus adhuc habes fo-
mentis. Non erat puræ animæ tuæ illa cogitatio,
sed perditæ, corruptorisque diaboli suggestio. At-
que ita sine scandalo curatum illum à se cū viati-
co dimisit.

*De alia muliere prudente, quæ se impetente mona-
chum sapienti concilio reiecit.*

C A P V T C C V.

Narrauit nobis quidam, quòd aliquis ma-
nens in cœnobio missus est pro responsis
cœnobij. Erat autem quidam religiosus
secularis in vico morans, apud quem ille diuertebat,
quoties veniret in vicum. Habebat verò ille
filiam nuper viduam relictam, quæ vixerat cum
viro suo vnum, aut duos annos. Cùm ergo frater
ille ingrederetur, & egrederetur ad eos, impugna-
ri de illa cœpit. Quæ, vt erat prudens, id cognouit,
& obseruabat se, vt non veniret in conspectum
eius. Quadam verò die intrauit pater eius proxima-
mam ciuitatem cuiusdam necessitatis causa, di-
mittens eam in domo solam. Veniens autem fra-
ter ille secundum consuetudinem, solam eam re-
perit, & dixit ei: Vbi est pater tuus? Cui illa: Ingre-
sus est ciuitatem. Cœpit ergo turbari ab impug-
natione, volens insurgere in eam. Quæ cum om-
ni prudentia dixit ad illum: Noli turbari. Pater
meus vsq; sero nõ reuertetur. Hic ambo sumus.
Scio autè, quòd vos monachi sine oratione nihil
facitis.

facitis. Surge itaq; & ora Deum, & quicquid miserit in cor, hoc faciamus. Ille vero non acquiescebat, sed perturbabatur magis. Quod illa ubi animaduerrit, ait illi: Nunquid cognouisti vnquam mulierem? Dicit ei: Non Sed scire volo, quidnam sit. Quæ ait illi: Idcirco turbaris, quia ignoras, fetorem infelicium mulierum. Et volens illi passionem imminuere, dixit: Nunc ego sum in mensuris, & nemo mihi appropinquare potest, neque odorari præ fœtore. His ille alijsque plurimis ab ea auditis, compunctus & in se ipsum rediens, lachrymatus est. Postquam verò vidit illum puella ad se ipsum rediisse, dixit ei: Ecce si te audissem, & obtemperassem tibi, iamque peccatum perpetrassetis, qua deinceps facie, quibus oculis aspicere potuisses patrem meum? vel reuertens ad monasterium tuum, & audire psallentium sanctorum chorum? Deprecor itaque vt sobrius, ac vigilans sis, nec velis iam propter breuem voluptatē perdere tot labores, quot pertulisti, & æternisque priuari bonis. Audiens autem hæc ipsius verba frater ille, qui passus fuerat tentationem, quicquid ista retulit, gratias agens Deo, qui illum per mulieris prudentiam, & pudicitiam, ne funditus periret, eripuerat, reuersus est ad monasterium, & peccati sui pœnitentiam egit.

1 Vide quantum sit peccatum, Monachum fornicationē incurrere.

Qua arte mulier quædam illustris mansuetudinem edocta sit.

CAPVT CCVI.

NARRAUIT quidam ex patribus, quod mulier illustris, & ex senatorio genere, venerit adorare sancta loca. Cùmq; descendisset Cæsaream, placuit sibi illic requiescere, rogauitque Episcopum